

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 292

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 octombrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
546.	— Decret privind numirea în funcție a unor magistrați	1-2	
547.	— Decret privind eliberarea din funcție a unor magistrați	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 16 din 28 ianuarie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995	3-4	și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici	5-6
Decizia nr. 116 din 21 mai 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3		★	
		Decizia nr. 290 din 1 iulie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	6-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		671. — Hotărâre privind stabilirea datei pentru alegerea unor primari	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.853 — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea unor emisiuni de titluri de stat	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea în funcție a unor magistrați

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 73 lit. a) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător și de procuror magistrații menționați în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 21 octombrie 1997.

Nr. 546

ANEXĂ**A. JUDECĂTORI**

Judecătoria Braşov	1. Manea Camelia-Elena 2. Moraru Mihaila
Judecătoria Zimnicea	1. Chiriţă Georgeta
Judecătoria Constanţa	1. Ciobanu Violeta 2. Popi Carmen-Chirana
Judecătoria Tulcea	1. Drăgan Dănuţa-Ana
Judecătoria Vânu Mare	1. Neagoe Anişoara
Judecătoria Galaţi	1. Enache Lidia
Judecătoria Mizil	1. Sterie Vasile

B. PROCURORI

Parchetul Militar Iaşi de pe lângă Tribunalul Militar Iaşi	1. Sublocotenent magistrat Rotariu Irinel
---	---

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcţie a unor magistraţi**

În temeiul art. 94 lit. c) şi al art. 99 alin. (1) din Constituţia României, precum şi al art. 73 lit. b) şi al art. 76 lit. a) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se eliberează din funcţie, la cerere, magistraţii menţionaţi în anexa la prezentul decret.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

Bucureşti, 21 octombrie 1997.
Nr. 547.

ANEXĂ

Stănescu Georgeta	— Judecător la Judecătoria Galaţi
Cornea Ioan	— Procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava
Teodorescu Corneliu	— Procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 16*)**

din 28 ianuarie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995

Nicolae Popa — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 1996 a Judecătoriei Târgoviște, pronunțată în Dosarul nr. 2.068/1996 al acestei judecătoriai, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995. Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Upet” — S.A. Târgoviște în cadrul contestației pe care a formulat-o împotriva amenzii contravenționale aplicate de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Dâmbovița pentru încălcarea termenelor legale de repatriere a valutei rezultate dintr-o operațiune de export al unor mărfuri în Bulgaria.

Prin excepția ridicată se susține că dispozițiile art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, prin care se instituie obligația agenților economici de a asigura repatrierea valutei, în anumite termene, este neconstituțională, deoarece:

— încalcă prevederile art. 134 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Economia României este o economie de piață”, și ale alin. (2) lit. a) din același articol, potrivit cărora statul trebuie să asigure „libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”;

— întârzierea plății de către partenerul bulgar a fost justificată, de către acesta, prin criza economică a țării, asimilabilă forței majore; repatrierea valutei nu mai este raportată, ca efect al prevederilor legale atacate, la data încasării acesteia, ci al scadenței obligației de plată, deși, dacă partenerul extern nu-și îndeplinește obligația, societatea exportatoare nu are ce repatria; există o înțelegere ulterioară contractului pentru prestarea unui serviciu în schimbul prețului.

Ținând seama de aceste motive, se consideră, prin excepția invocată, că și prevederile art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 sunt neconstituționale, deoarece:

— prin aceste prevederi se sancționează contravențional încălcarea obligației de repatriere prevăzute la pct. 3 al aceleiași ordonanțe, despre care, așa cum s-a arătat, se susține că este neconstituțională;

— aplicarea sancțiunii contravenționale societății comerciale în cauză încalcă principiul potrivit căruia contravenția

constituie o faptă săvârșită cu vinovăție, întrucât, în speță, nu se poate reține în sarcina societății comerciale existența unei culpe, cât timp nu-i este imputabil că partenerul bulgar nu și-a achitat obligația de plată la termen și nici că societatea comercială a încheiat contractul de export cu un astfel de partener.

Exprimându-și opinia asupra excepției invocate, instanța consideră că „textul incriminat nu aduce o limitare a libertății de comerț afirmate de dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituția României, ci numai stabilește un termen rezonabil în care să fie valorificat documentul de plată cu clauza „la vedere”, ce nu implică vreo legătură cu libertatea de voință juridică la formarea contractului de comerț exterior”.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, iar în temeiul art. 5 din aceeași lege s-a solicitat și opinia Băncii Naționale a României asupra excepției invocate.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră excepția nefondată, deoarece, pe de o parte, „activitatea de comerț exterior a agenților economici se desfășoară pe baza autonomiei lor juridice”, iar pe de altă parte, este necesar ca această activitate „să se încadreze într-un sistem economic și să fie concordantă cu interesul național”. În vederea realizării acestui imperativ „statul acționează îndeosebi prin politica legislativă”, în care sens art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 urmărește „consolidarea regimului valutar în vigoare și întărirea disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare”, în concordanță cu prevederile art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, potrivit cărora „statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară”.

Camerele Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

În opinia Băncii Naționale a României, comunicată de Direcția juridică a acesteia, se consideră că prevederile art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 sunt constituționale, deoarece stabilirea unui termen maxim de încasare pentru operațiuni de încasare la vedere, în funcție de zona geografică, nu este contrară economiei de piață, ci ține de necesitatea asigurării disciplinei financiare, care este un atribut al statului ori al autorității monetare, de natura operațiunilor și de convertibilitatea internă limitată a leului, care presupune repatrierea valutei în vederea constituirii fondurilor pentru plata obligațiilor externe ale economiei. De aceea termenul de plată din dispoziția de încasare valutară trebuie să coincidă cu cel din contract și să fie anterior celui maxim prevăzut de ordonanța mai sus citată, iar exportatorul trebuie să utilizeze acele mijloace de

plată, care să asigure repatrierea valutei până la împlinirea termenului legal. Societatea exportatoare, prevăzând în dispoziția de încasare valutară un termen mai mare decât cel legal, a încălcat cu bună știință acest termen, astfel încât vinovăția sa în săvârșirea contravenției este dovedită.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului și opinia Băncii Naționale a României, precum și dispozițiile art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, raportate la dispozițiile Constituției, reține următoarele:

Analizând excepția de neconstituționalitate, constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să o soluționeze, fiind legal sesizată.

În legătură cu art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, din motivarea excepției rezultă că obiectul acesteia îl formează numai prevederile pct. 3 alin. 1, nu întreagă această dispoziție, deoarece contravenția reținută de organul de control în sarcina societății comerciale care a invocat excepția este legată de o operațiune de încasare valutară la vedere, ipoteză ce privește exclusiv reglementarea de la pct. 3 alin. 1 din art. IV al ordonanței sus-menționate. În consecință, ținând seama de art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia pot face obiectul unei excepții doar dispozițiile legale de care depinde soluționarea cauzei, rezultă că prevederile pct. 3 alin. 2 și următoarele din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 sunt irelevante și, deci, în ce privește dispozițiile pct. 3, controlul constituționalității urmează să privească exclusiv alin. 1.

Potrivit art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. Într-o interpretare sistematică a dispozițiilor art. 134 rezultă, deci, că această prevedere nu este contrară, ci, dimpotrivă, concordantă cu principiul prevăzut la art. 134 alin. (1), potrivit căruia economia României este o economie de piață, și cu prevederile alin. (2) lit. a) privind libertatea comerțului. De aceea activitatea de comerț exterior a agenților economici, ce se desfășoară pe baza autonomiei lor juridice, este necesar

— așa cum se arată în punctul de vedere al Guvernului — să fie în concordanță cu interesul național, prin respectarea dispozițiilor legale adoptate, în temeiul art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, pentru consolidarea regimului valutar și întărirea disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, cum sunt cele ale art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994. Nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere, ținând seama că de îndeplinirea în termen a acestei obligații legale depinde constituirea fondurilor valutare necesare funcționării sistemului economic însuși. Susținerea societății comerciale ce a invocat excepția, în sensul că neplata la scadență a valutei de către partenerul extern nu-i poate fi imputabilă, urmează a fi respinsă, deoarece, dacă societatea ar fi respectat prevederile pct. 7 din Instrucțiunile nr. 1/1995, emise în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, valuta nu ar fi fost considerată ca neîncasată. Societatea exportatoare, însă, așa cum se arată în opinia Băncii Naționale a României, a acceptat și a prevăzut în dispozițiile de încasare valutară un termen mai mare decât cel legal. Toate aceste aspecte, însă, legate de culpa societății exportatoare, de posibilitatea modificării obligației de încasare sau de justificarea neîncadrării în termen a valutei, invocată în excepție, privesc litigiul din fața instanței judecătorești, nu constituționalitatea prevederii legale ce face obiectul excepției. Asupra tuturor acestor aspecte deci urmează să se pronunțe instanța judecătorească în competența căreia este soluționarea contestației. Controlul constituționalității dispozițiilor ce fac obiectul excepției privește exclusiv verificarea legitimității constituționale a acestora, iar din acest punct de vedere, se constată că principiul economiei de piață și cel al libertății comerțului sunt, în temeiul art. 134 din Constituție, în concordanță cu obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară, astfel încât autonomia juridică a agenților economici în activitatea de comerț exterior nu este contrară obligației de repatriere a valutei, ci, dimpotrivă, se poate realiza numai cu respectarea acestei obligații.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995, invocată de Societatea Comercială „Upet” — S.A. Târgoviște în Dosarul nr. 2.068/1996 al Judecătoriei Târgoviște.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 28 ianuarie 1997.

PRESEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,

Maria Ursu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 116

din 21 mai 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7
din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri
pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici**

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Upet” — S.A. Târgoviște împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 16 din 28 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 7 mai 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 21 mai 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 16 din 28 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995, invocată de Societatea Comercială „Upet” — S.A. Târgoviște în Dosarul nr. 2.068/1996 al Judecătoriei Târgoviște.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere a valutei, ținând seama că de îndeplinirea acestei obligații legale depinde constituirea fondurilor necesare funcționării sistemului economic însuși. S-a reținut, de asemenea, că principiul economiei de piață și cel al libertății comerțului sunt, în temeiul art. 134 din Constituție, în concordanță cu obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară, astfel încât autonomia juridică a agenților economici în activitatea de comerț exterior nu este contrară obligației de repatriere a valutei, ci, dimpotrivă, se poate realiza numai cu respectarea acestei obligații.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Societatea Comercială „Upet” — S.A. Târgoviște, pentru următoarele motive:

— judecata în fond s-a făcut fără citarea părților, or, în temeiul art. 24 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, aceasta era obligatorie, de presedinte, în scopul soluționării litigiului au

fost cerute puncte de vedere Camerelor Parlamentului și Guvernului, conform art. 24 alin. (3) din aceeași lege. Solicitarea punctelor de vedere autorităților menționate este obligatorie numai în cazul soluționării litigiului cu citarea părților și a Ministerului Public;

— este neconstituțională aplicarea de amenzi în cazul în care contractantul nu a făcut plata la data scadenței prevăzute în D.I.V.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Motivele de recurs sunt neîntemeiate.

Într-adevăr, judecarea cauzei s-a făcut fără citarea părților, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia în cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau încalcă prevederile art. 23 alin. (3) va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, respingerea excepției, fără citarea părților.

Faptul că judecătorul-raportor a considerat necesar ca, înainte de a-și redacta raportul, să cunoască punctele de vedere ale Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului, nu este de natură să conducă la judecarea cauzei în ședință publică. Nici o prevedere a legii nu-l împiedică pe judecătorul-raportor să solicite astfel de puncte de vedere. Dimpotrivă, art. 5 din Legea nr. 47/1992 prevede că autoritățile publice și toate celelalte categorii de persoane juridice sunt obligate să comunice informațiile, documentele și actele pe care le dețin, cerute de Curtea Constituțională pentru realizarea atribuțiilor sale.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs nu este întemeiat.

În mod judicios, decizia atacată a reținut că dispozițiile criticate ca neconstituționale nu contravin principiilor economiei de piață și sunt în concordanță cu interesul național prevăzut de art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție.

S-a reținut că nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului maxim de repatriere.

Societatea comercială exportatoare a acceptat, în dispozițiile de încasare valutare, un termen mai mare decât cel legal. Culpă acestei societăți comerciale este însă o chestiune de fapt, care urmează a fi analizată de instanța ordinară.

Pentru motivele arătate, în temeiul art.144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Upet” — S.A. Târgoviște împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 16 din 28 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată la data de 21 mai 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 290*)
din 1 iulie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 4 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.600/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă.

Din cuprinsul încheierii de sesizare rezultă că excepția a fost invocată de Rizescu Ileana Victoria și privește atât dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, cât și cele ale art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă contravin art. 131 alin. (1) din Constituție în ce privește posibilitatea ca procurorul general să atace, din oficiu, cu recurs în anulare, hotărâri judecătorești irevocabile, fără avizul ministrului justiției, iar dispozițiile art. 31 din Legea nr. 56/1993 nu asigură aplicarea dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, în faza judecării la Secțiile Unite ale Curții Supreme de Justiție, ceea ce constituie o lipsă esențială, deoarece, la cel mai înalt nivel de judecată, părțile nu sunt citate și nu se respectă dreptul la apărare.

Exprimându-și opinia, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția de neconstituționalitate privind art. 330 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată și că prevederile art. 31 din Legea nr. 56/1993 nu au nici o incidență în cauză. În consecință, prin dispozitivul încheierii, Curtea Constituțională a fost sesizată numai cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 din Codul de procedură civilă.

Față de cele arătate și având în vedere că instanța de judecată a considerat, în conformitate cu art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ca irelevantă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 56/1993, urmează ca, prin decizia de față, Curtea Constituțională să

se pronunțe numai cu privire la neconstituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, Guvernul consideră că excepția privind art. 330 din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, deoarece Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, a statuat că prevederile acestui text de lege sunt constituționale. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 56/1993 se apreciază că și aceasta este neîntemeiată, textul fiind în concordanță cu dispozițiile constituționale.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, constatând că prevederile acestui text sunt constituționale.

Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, legea este cea care stabilește căile de atac, acestea fiind incluse în procedura de judecată, iar art. 128 din Constituție prevede că împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Or legea — art. 330 din Codul de procedură civilă — acordă procurorului general dreptul de a exercita, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, recursul în anulare. Nici procedura civilă, în textul menționat, și nici Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, în art. 31, nu condiționează exercitarea de către Ministerul Public a

căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești de avizul ministrului justiției. Este firesc să fie așa, deoarece principiile legalității și imparțialității, înscrise în art. 131 alin. (1) din Constituție, care stau la baza activității procurorilor, și rolul Ministerului Public, de reprezentant al intereselor societății, apărător al ordinii de drept și al drepturilor și libertăților cetățenilor, îi conferă acestuia independență față de toate celelalte autorități publice în exercitarea atribuțiilor și în asigurarea respectării legii (art. 30 alin. 3 din Legea nr. 92/1992).

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Rizescu Ileana Victoria în Dosarul nr. 2.600/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 1 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea datei pentru alegerea unor primari

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se stabilește data de 30 noiembrie 1997 pentru alegerea primarilor în circumscripțiile electorale prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă poziția 1 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 657/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 octombrie 1997.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEAContrasemnează:

Ministru delegat pe lângă
primul-ministru
pentru Coordonarea
Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opiș

București, 25 octombrie 1997.
Nr. 671.

ANEXĂ

LISTA

circumscripțiilor electorale în care se vor desfășura alegeri pentru primari
la data de 30 noiembrie 1997

Nr. crt.	Denumirea circumscripției electorale	Județul
1.	Ciugud	Alba
2.	Crăciunelu de Jos	Alba
3.	Blaj	Franko

